

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี

พรพรรณ มากบุญ*
ผศ.ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับทักษะทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากเพื่อนของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 2) เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ เด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี จำนวน 214 คน ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายอยู่ในระดับมาก ส่วนอิทธิพลจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าเด็กและเยาวชนชายที่มีอายุ รายได้ของครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพขณะ อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีทักษะทางสังคมไม่แตกต่างกัน ส่วนอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 38.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ : การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน ทักษะทางสังคม เด็กและเยาวชนชาย

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาคจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of the research were to study : 1) the level of social skills, self-esteem, family relationships and influence from friends of male children and youths in the training center 2) to compare social skills of male children and youths in the training center with personal factors. 3) factors as predictors of social skills. Samples were 214 male children and youths derived by stratified random sampling technique. Instruments used to collect data were questionnaires constructed by the researcher. Data were analyzed for percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), t-test and the Stepwise Multiple Regression Analysis.

The research results showed that self-esteem, family relationships, social skills of male children and youths were at the high level, influence from friends was at the moderate level. The analysis by comparing social skills of male children and youths with personal factors showed that age, family income, drinking behavior in the family, substance abuse in the family, violence in the family, number of times arrested by police, duration of training course, career vocational training while detained in the training center were not significantly different. Influence from friends and self-esteem predicted social skills of male children and youths at the percentage of 38.0 , with statistical significance at .001.

Keyword: Social skills/Self-esteem/Family relationships/Influence from friend/Male children

บทนำ

ท่ามกลางสถานการณ์ของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้วิถีชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปสู่ผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมที่ต้องต่อสู้ดิ้นรน เกิดการแข่งขันทั้งด้านการทำงาน การเรียน การศึกษาเพื่อความเจริญก้าวหน้าของชีวิต การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ทำให้โครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่ขาดความสมดุลในการพัฒนา ส่งผลให้สถาบันหลักทางสังคมเกิดความอ่อนแอ สะท้อนให้เห็นถึงความเสื่อมถอยทางด้านจิตใจและจริยธรรม ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมลักษณะใหม่ๆ ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มของวัยรุ่นซึ่งมักมุ่งเน้นในเรื่องความรุนแรงและมีค่านิยมที่เน้นวัตถุมากกว่าคุณธรรมและศีลธรรมทำให้เราพบกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่วัยรุ่นแสดงออกถึงพฤติกรรมความรุนแรงบ่อยครั้ง ส่งผลให้ตนเองต้องถูกจับกุมตัวมาดำเนินคดีและเยาวชนบางส่วนต้องถูกศาลพิจารณาคดีพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต่อไป

ปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย มีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนและลักษณะการกระทำผิดและความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ (ฐปณีย์ ตั้งจิตภักดีสกุล, 2545:2) ดังจะเห็นได้จากสถิติเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดตั้งแต่ปีพ.ศ.2547 - 2554 มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ ในปีพ.ศ. 2547

มีเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวมายังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ มีจำนวน 33,308 ราย และในปีพ.ศ. 2553 และพ.ศ.2554 จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวมายังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 44,057 ราย และ 35,049 รายตามลำดับ และมีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดซ้ำในปีพ.ศ.2554 ถึง 4,125 คน คิดเป็นร้อยละ 11.77 ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวโน้มการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชนกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2554) การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ เนื่องจากผู้กระทำความผิดยังอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งถือว่าเป็นวัยวิกฤต มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง วุฒิภาวะทางอารมณ์ยังไม่สมบูรณ์ ขาดทักษะและประสบการณ์ในการเผชิญปัญหา (กรมสุขภาพจิต, 2541 : 1) นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่ต้องการค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง ต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อน แต่หากเด็กและเยาวชนไม่สามารถปรับตัวได้ก็อาจเป็นเหตุให้เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายต่อตนเอง ทำให้มีทักษะทางสังคมต่ำการที่เด็กขาดทักษะทางสังคมเป็นผลมาจากสถาบันทางสังคมที่ประกอบด้วย ครอบครัว ชุมชนและกลุ่มเพื่อนเริ่มอ่อนแอลงทำหน้าที่ได้ไม่สมบูรณ์ จึงทำให้เด็กขาดต้นแบบและการปลูกฝังค่านิยมที่ดีและถูกต้องสิ่งเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันให้อัศจรรย์การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนสูงขึ้นในทุกๆปี

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของบุคคล ช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์และรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพสังคมปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะทางสังคมไม่ได้เกิดจากการถูกปลูกฝังหล่อหลอมตั้งแต่เด็ก ๆ จากที่บ้านหรือโรงเรียนเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่บุคคลต้องฝึกฝนและเรียนรู้ไปตลอดชีวิตอย่างไม่จบสิ้น ยิ่งในสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงมากเท่าใด ทักษะทางสังคมยิ่งมีความสำคัญมากเท่านั้น เนื่องจากบุคคลต้อง มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ดังนั้นทักษะทางสังคมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้ฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปรับตัวและแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้การดำรงชีวิตในสังคมเป็นไปด้วยดี และเมื่อสมาชิกในสังคมมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ก็จะส่งผลให้สังคมสงบสุขและมีแนวโน้มในการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี (ทรงเกียรติ ปิยะกะ, 2544 : 129)

จากการบูรณาการเอกสารและวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนพบว่า ทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนนั้น มีเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องร่วมกันหลายประการ อันได้แก่การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชนซึ่งเปรียบเสมือนพลังที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนสามารถเผชิญอุปสรรคต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิตด้วยความมั่นใจ เป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนสามารถปรับตัวในการที่จะดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นตัวกระตุ้น ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งบุคคลสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมได้จากประสบการณ์และการฝึกฝนอบรมซึ่งเกิดขึ้นในวงจรของชีวิตประจำวันในสังคม โดยเริ่มต้นตั้งแต่ครอบครัว ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน หากผู้ปกครองให้ความรักความอบอุ่น อบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุ

วารสารวิทยบริการ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กๆ

ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๖

พรพรรณ มากบุญ ผศ.ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์

ผลร่วมกันระหว่างบิดามารดา บุตรก็จะเกิดความอบอุ่น มีความรักใคร่ปรองดองกันในครอบครัว กล้าแสดงความคิดเห็น มีความมั่นคงในอารมณ์ และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ และเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเป็นอย่างมาก อิทธิพลของเพื่อนในวัยรุ่นจึงมีความสำคัญมาก ถ้าเขาได้รับความนิยมนอกจากกลุ่มเพื่อนมากเพียงไร จะทำให้เขาเป็นคนที่มึลักษณะเป็นมิตรน่าคบกล้าแสดงออก วางตัวในสังคมเป็น และมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้นเพียงนั้น

เด็กและเยาวชนชายที่อยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี ยังถือเป็นกลุ่มเสี่ยง ที่มีแนวโน้มจะกลับมาก่อทำผิดซ้ำได้อีก เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่ออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรีส่วนใหญ่ยังคงเผชิญกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นเหตุทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำได้ ซึ่งอาจเป็นเหตุมาจากตัวเด็กเอง ครอบครัวหรือสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอยู่ตลอดเวลา หากเด็กและเยาวชนยังขาดทักษะทางสังคมที่ดี ห่วงเหินการขัดเกลาทางจิตใจ มองข้ามศีลธรรม ความถูกต้องและเหตุผล ในการตัดสินใจกระทำการใดๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ (จิตรภรณ์ จิตรธร, 2551 : 4) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมอันได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนที่มีผลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย ที่อยู่ในศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี โดยการศึกษาครั้งนี้เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม บำบัด แก้ไข พื้นฟูเด็กและเยาวชนให้สามารถกลับตนเป็นพลเมืองดีและสามารถออกไปใช้ชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากเพื่อนของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี จำแนกตามอายุ รายได้ของครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาคดีพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ
3. เพื่อศึกษาว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี ปีพ.ศ. 2554 จำนวน 474 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี ปีพ.ศ. 2554 จำนวน 214 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, อ้างถึงใน สุภาเพ็ญ จริยะเศรษฐ์, 2543 : 84) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ

3.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ของครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาคดีพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ

3.1.2 การเห็นคุณค่าในตนเอง

3.1.3 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

3.1.4 อิทธิพลจากเพื่อน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะทางสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความเหมาะสมของข้อคำถาม แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน ได้แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน จำนวน 8 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 23 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวน 29 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .95 ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลจากเพื่อน จำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .81 และตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะทางสังคม จำนวน 48 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .95 ซึ่งลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 2-5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าเด็กและเยาวชนชายส่วนใหญ่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป -18 ปีบริบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 52.8 มีรายได้ของครอบครัวเพียงพอใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 91.1 มีพฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัวดื่มตั้งแต่ 1-4 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 55.1 มีพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัวไม่มีผู้เสพ คิดเป็นร้อยละ 65.9 ไม่มีพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 66.4 มีจำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.1 มีระยะเวลาที่ศาลพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.2 มีการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ โดยได้รับการฝึกวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 63.1

2. ผลการศึกษาระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน และทักษะทางสังคม พบว่าเด็กและเยาวชนชายมีระดับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเอง และทักษะทางสังคมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากลงไปหาน้อยได้ดังนี้ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 การเห็นคุณค่าในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และทักษะทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ตามลำดับ ส่วนอิทธิพลจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 เมื่อพิจารณาทักษะทางสังคมเป็นรายด้าน พบว่าเด็กและเยาวชนชายมีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และระดับปานกลาง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากลงไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านทักษะเพื่อการได้มาซึ่งแรงสนับสนุนทางสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ด้านทักษะการสื่อสาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ด้านทักษะการแก้ปัญหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ด้านทักษะการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ด้านทักษะการเผชิญปัญหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และด้านทักษะการสอนตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ของครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ พบว่าเด็กและเยาวชนชายที่มีอายุ รายได้ของครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ ต่างกันมีทักษะทางสังคมไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจาก

เพื่อน ที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอิทธิพลจากเพื่อน มีอิทธิพลโดยตรงต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย สามารถทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายได้ร้อยละ 24.1 และการเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลโดยตรงต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย สามารถทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 ซึ่งอิทธิพลจากเพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเองสามารถร่วมทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายได้ ร้อยละ 38.0

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเห็นคุณค่าในตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน และทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 การเห็นคุณค่าในตนเอง พบว่าเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี มีการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง มีความเคารพ ยอมรับตนเองว่ามีความสำคัญและความสามารถ มีความเชื่อมั่นในคุณค่าแห่งตน อาจเป็นเพราะเด็กกลุ่มนี้เติบโตมาในครอบครัวที่ผู้ปกครองสามารถให้ความรัก ความอบอุ่นและความเอาใจใส่อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังได้รับการอบรมบ่มนิสัยจากทีมสหวิชาชีพจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรีทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถพร เจาะประโคน (2551 : 22) ที่ศึกษาพบว่า อัตมโนทัศน์เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะชีวิต

1.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว พบว่าเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่สมาชิกภายในครอบครัวมีความใกล้ชิดผูกพันและห่วงใยกัน มีการดูแลช่วยเหลือเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีการให้คำแนะนำปรึกษาให้กำลังใจซึ่งกันและกันและการทำงานกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้เปรียบเสมือนเป็นพื้นฐานความอบอุ่นและความมั่นคงในครอบครัว ซึ่งส่งผลต่อสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะวัยรุ่นให้มีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเผชิญกับสถานการณ์และสิ่งยั่วยุต่างๆภายในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิระวัฒน์ ปันนิตามัย และคณะ (2542 : 118-119) ที่ศึกษาพบว่าสภาพความสัมพันธ์กับบิดามารดา มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความเอื้ออาทร การมีแรงจูงใจที่ดี การควบคุมอารมณ์ของตนเอง และทักษะทางสังคมของนักศึกษา

1.3 อิทธิพลจากเพื่อน พบว่าเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต

2 จังหวัดราชบุรี มีอิทธิพลจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งเด็กวัยนี้เป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนและเพื่อนจะมีอิทธิพลกับเด็กเป็นอย่างมาก กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลในการเป็นตัวแบบและชักจูงให้เกิดการกระทำพฤติกรรมต่างๆ อิทธิพลกลุ่มเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมทั้งในแง่บวกและลบ ถ้าได้รับการเสริมแรงในทางที่เหมาะสม เด็กจะมีแนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพิมลวรรณ สมมาตย์ (2546 : 99) ที่ศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะทางสังคมด้านการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) จากการที่อิทธิพลจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ซึ่งอยู่ในระดับมากกว่าอาจเป็นเพราะสมาชิกในครอบครัวมีบทบาทหน้าที่ในการปกครองดูแล อบรมสั่งสอน ตักเตือนเด็กให้การพฤติกรรมที่เหมาะสมในทุก ๆ เรื่อง รวมทั้งพฤติกรรมการควบคุมตนเองไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือกระทำความผิดกฎหมาย เด็กจึงมีความเห็นว่าตนเองได้รับอิทธิพลจากเพื่อนด้วยกันน้อยกว่าสมาชิกในครอบครัวซึ่งอยู่ในระดับมาก

1.4 ทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชน พบว่าเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี มีทักษะทางสังคมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กมีทักษะทางสังคมเพื่อใช้ในการปกป้องตนเองให้หลุดพ้นจากสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือการกระทำความผิดซ้ำได้ อีกทั้งศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายเขต 2 จังหวัดราชบุรียังมีการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชน ซึ่งในช่วงระยะเวลา 1 เดือนแรก เป็นช่วงของการแรกรับตัวเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจะมีการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และกฎระเบียบของทางศูนย์ฝึกและอบรม อีกทั้งยังได้มีการจัดระบบครูที่ปรึกษาให้แก่เด็กและเยาวชน โดยเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาจะคอยให้คำแนะนำปรึกษา แก้ไขปัญหาและดูแลเกี่ยวกับพฤติกรรมความประพฤติของเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนชายสามารถดำเนินชีวิตภายใต้กฎระเบียบ ขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของไกรสร ชันทจร (2553 : 95-96) ที่ศึกษาพบว่า ทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายผู้กระทำความผิดที่กระทำความผิดในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จังหวัดอุบลราชธานีอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเขต 2 จังหวัดราชบุรี จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่าอายุ รายได้ของครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพ ขณะอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ ที่ต่างกัน มีทักษะทางสังคมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ มีอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป - 24 ปี

บริบูรณ์ ซึ่งช่วงของวัยรุ่นการเปลี่ยนแปลงในด้านพัฒนาการต่างๆทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญาแต่ละช่วงวัย สามารถเกิด มีการพัฒนาได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งวัยรุ่นต้องอาศัยการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่วัยรุ่นเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอนสิ่งต่างๆ รวมถึงการเผชิญปัญหาของเด็กและเยาวชน เมื่อเด็กและเยาวชนเกิดปัญหาคับข้องใจ เด็กและเยาวชนชายที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดี มีรายได้เพียงพอในการใช้จ่าย มีสมาชิกในครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดี สมาชิกในครอบครัวสามารถให้ความรักความอบอุ่น ดูแลเอาใจใส่ ติดตามดูแลพฤติกรรมและคอยให้คำแนะนำปรึกษา ตักเตือนจากสมาชิกในครอบครัวเมื่อพบว่าเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมตลอดทุกช่วงอายุ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถเผชิญปัญหาฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆตลอดจนสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งขณะอยู่ในความควบคุมดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมฯ เด็กและเยาวชนต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และกิจกรรมต่างๆที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯจัดให้ตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล และศูนย์ฝึกและอบรมฯยังให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาและพัฒนาทักษะความสามารถจากกิจกรรมที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมฯจัดให้บริการ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ ความสามารถเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ สามารถจัดการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมจึงไม่ทำให้เด็กและเยาวชนชายมีทักษะทางสังคมแตกต่างกัน

3. อิทธิพลจากเพื่อน สามารถทำนายการมีทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี ซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อน กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลในการเป็นตัวแบบและชักจูงให้เกิดการกระทำพฤติกรรมต่างๆ อิทธิพลกลุ่มเพื่อนจึงมีผลต่อพฤติกรรมทั้งในแง่บวกและลบ ถ้าได้รับการเสริมแรงในทางที่เหมาะสม เด็กจะมีแนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอรวรรณ เจาะประโคน (2551 : 123) ที่พบว่าสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อทักษะชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3

4. การเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถทำนายการมีทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้เด็กและเยาวชนชายที่มีการตระหนักเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะเป็นผู้ที่มีมองโลกในแง่ดี มีความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่าจะมีความสามารถที่จะเผชิญกับอุปสรรคที่ผ่านเข้ามาในชีวิตและกล้าที่จะเข้าจัดการกับปัญหาต่างๆ สามารถยอมรับสถานการณ์ที่ทำให้ตนเองรู้สึกผิดหวังและท้อแท้ใจด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสุขสามารถดำเนินชีวิตตามที่ตนปรารถนาได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith 1984, อ้างถึงใน เมธินี ก้อนแก้ว, 2546 : 33) ที่ว่าบุคคลที่มีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูงจะรับรู้คุณค่าของตนตามความจริง มีความตระหนักในศักยภาพทั้งหมดของตนที่มีอยู่ มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีความพึงพอใจในตนเอง มีความมั่นคงทางอารมณ์มีความสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม มีความสุขกับชีวิตของตน

5. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ถึงแม้ไม่ถูกคัดเลือกเข้าสมการทำนายการมีทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย แต่เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและการมีทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กและเยาวชนชายอยู่ในครอบครัวซึ่งบรรยากาศในครอบครัวมีความอบอุ่นและเติมเปี่ยมไปด้วยความรัก สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ จึงส่งเสริมให้บุคคลมีพัฒนาการที่ดี เข้าใจบทบาทหน้าที่ ทำให้มีความมั่นคง มีความเชื่อมั่น หนักแน่น เข้มแข็ง รู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ส่งเสริมให้มีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของนุชลดา โจรนประภาพรรณ (อ้างถึงใน อรรวรรณ ธนินทกุล, 2547:67) พบว่าสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่นตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย ดังนั้นครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯควรมีการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่นการเล่นดนตรีสากล การแข่งขันกีฬา หรือจัดกิจกรรมที่เสริมทักษะต่างๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพให้ตนเองและช่วยให้เด็กสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมเพื่อเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมให้เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชน ซึ่งการที่เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนหรือคำแนะนำที่ถูกต้องจะทำให้เด็กและเยาวชนชายเกิดความเข้าใจในพฤติกรรมที่เหมาะสม และลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความสามารถเชิงบวกของตนเองร่วมกับกลุ่มเพื่อน

2. จากผลการวิจัยพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย ดังนั้นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯควรมีการจัดทำโครงการส่งเสริมรูปแบบพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองให้แก่เด็กและเยาวชนโดยเน้นให้เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและบุคคลอื่นโดยอาจจัดในลักษณะของการเข้าค่ายกิจกรรม หรือการจัดกิจกรรมกลุ่มบำบัดเป็นต้น

3. แม้ว่าสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไม่ได้เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย แต่สัมพันธ์ภายในครอบครัวร่วมกับการเห็นคุณค่าในตนเองและอิทธิพลจากเพื่อนก็มีความสัมพันธ์กับการมีทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชาย และเมื่อเด็กได้ออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯแล้วเด็กจะต้องกลับคืนสู่ครอบครัวของตนเอง ดังนั้นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯจึงควรมีการจัดโครงการอบรมส่งเสริมสัมพันธ์ภายในครอบครัวระหว่างผู้ปกครอง เด็กและเยาวชน จัดโครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการดูแลควบคุมพฤติกรรมบุตรและทักษะการสื่อสารภายในครอบครัวที่เหมาะสมให้แก่ผู้ปกครอง เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กและเยาวชนได้

วารสารวิทยบริการ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กๆ

ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๖

พรพรรณ มากบุญ ผศ.ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล เพื่อให้ทราบปัญหาที่ชัดเจนและกว้างยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยทักษะทางสังคมกับประชากรกลุ่มอื่นๆ เช่นเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาเป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันปัญหาการกระทำผิดของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2541). *คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรม,สำนักงาน. (2554) เข้าถึงเมื่อ 7 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก <http://www2.djop.moj.go.th>
- ไกรสร ชันทจร. (2553). “ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายผู้กระทำความผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตรารภรณ์ จิตรธร. (2551). “การกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ศึกษาเชิงทฤษฎีการควบคุมตนเอง การควบคุมทางสังคม และการคบหาสมาคมที่แตกต่าง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จูปนิย์ ตั้งจิตภักดีสกุล. (2545). “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง และความรู้สึกสิ้นหวังในเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทรงเกียรติ ปิยะกะ. (2544). *เวชศาสตร์โรคจิตวิทยา คู่มือสำหรับบุคลากรทางการแพทย์*. กรุงเทพฯ. พิมลวรรณ สมมาตย์. (2546). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมด้านการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดร้อยเอ็ด.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เมธินี ก้อนแก้ว. (2546). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในจังหวัดภูเก็ต.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วารสารวิทยบริการ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กๆ

ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๖

พรพรรณ มากบุญ ผศ.ดร.สมทรัพย์ สุขอนันต์

วีระวัฒน์ ปันนิตามัย และคณะ. (2542). *เขาว์อารมณ์ (E.Q.) ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด.

สุภาเพ็ญ จริยะเศรษฐ์. (2543). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย*. กาญจนบุรี : สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.

อรรรรณ เจาะประโคน. (2551). “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต3.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพรพรรณ มากบุญ
 ที่อยู่ 409 ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี 25000
 สถานที่ทำงาน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครปฐม
 การศึกษา พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเอกจิตวิทยาคลินิกและชุมชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 พ.ศ. 2551 ศึกษาต่อระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาลัยเขตพระราชวังสนามจันทร์
 การทำงาน ปัจจุบัน นักจิตวิทยา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครปฐม
 การติดต่อ zen_wasa@hotmail.com

*****